Hățurile egal întinse ale celor doi armăsari

On Noiembrie 06, 2014

Încearcă să-ți însușești o gândire care poate fi aplicată în experiența de transformare a „întregului", parcurgând drumul invers al creației firești.

Artist autentic, Serghei Eisenstein se aruncă totuși în apele subiectului, încercând să și-l însușească, să parcurgă drumul invers al creației firești. Se apropie de subiect cu eforturi, dar cu sinceritatea proprie omului de artă, cu probitate artistică adică. Acceptă situația și caută să-i facă față. Asistăm la un chin insolit; cunoaștem calea obișnuită a creației sale. Acum, lucrurile sunt inverse: "enunțarea imperativului a premers dezvoltarea firească a scenei pornită de obicei nemijlocit din necesitatea interioară, din elanul lăuntric care, evitând formula, tinde îndată spre forma imagistică gata dobândită."

*Metoda obișnuită de creație trebuie așadar abandonată. De aici acea dificultate extremă, unică până acum în creația sa. Soluția? Trebuie să tatonezi, să probezi (în sensul croitorilor), să joci acest joc de hazard al ofertei și al cererii pe care îl câștigi de la sine atunci când ții hățurile egal întinse ale celor doi armăsari – gândirea logică și imaginația – pe care îi lași să gonească împreună spre același țel comun: reprezentarea figurativă adecvată a întregului. **

Leadership: Poți să ieși din monotonia imperfecțiunii prin dezvoltarea abilității de a comunica o anumită filosofie a gândirii ?

Drumul invers al creației, după deprinderile profesionale ale unui regizor, anihilează sentimentul propriei insuficiențe, al neputinței și limitării, deschizând calea spre deprinderea unei virtuți înalte: aceea de a da semnificație unei „inteligențe capabile de a învăța din experiență".

Cel născut cu predispoziții pentru artă, spre a putea percepe o senzație nouă de claritate și motivație, apelează la reprezentarea figurativă a realității, preconizând exprimarea esenței lucrurilor, a dinamismului formei, unind pe această cale sensibilul cu spiritualul.

Mai exact, drumul invers al creației desemnează procesul de construire al unei noi filosofii plasată în mijlocul evoluției artei, din care transpar progresiv reflexivitatea și desăvârșirea, fiind privit ca un izvor de inspirație în descoperirea de modele noi de gândire. Face referire la rolul artistului de a ieși din monotonia imperfecțiunii care este o stare de așteptare, un fel de staționare într-o zonă în care imaginația obosește iar realitatea își pierde din ce în ce mai grav contururile, devenind evanescentă, derutantă.

Leadership: Urmezi calea obișnuită a creației, atribuindu-i o nouă formulă existenței ei anterioare?

Abilitatea de a comunica prin intermediul artei o anumită filozofie a gândirii prin originalitate, profunzime, dar și printr-o anumită încărcătură emoțională, nu poate să ducă la neglijarea a ceea ce cunoaștem grație metodelor obișnuite de creație. Dar, față de alte forme de practicare ale artei care nu lasă o anumită libertate de exprimare și improvizație, ea aduce modificări asupra mijloacelor iscusite de articulare a puterii de a vedea perfectul din imperfect, care nu se bazează nici pe simțuri, nici pe rațiune, ci exclusiv pe logică și imaginație.

Un fel de prelungire a stării de spirit care duce la testarea exigențelor de stil, calitate și tendințe, fără neglijarea obiectului specific cunoașterii meșteșugite care implică convingerea excelenței că pentru a obține cu adevărat o valoare din ceea ce creezi, este nevoie de o anumită autonomie, fie și relativă, de o anumită finețe în reprezentarea modelului de gândire.

Căci o îmbinare armonioasă între cunoașterea, interpretarea și prezentarea artei într-o formă cât mai inteligibilă, dar și captivantă, pentru un auditoriu variat, în care naturalul și realismul se combină într-un univers al imaginației foarte bogat, are totuși la bază un simț al logicii și al pregătirii.

A urma calea obișnuită a creației, atribuindu-i o nouă formulă existenței ei anterioare, înseamnă să te îndepărtezi de punctul în care nu-i mai poți asigura o valoare majoră prin fixarea amprentei tale personale în memoria lumii. Așadar, avem de-a face cu o renaștere a propriului spirit, criteriu primordial în activarea unui model de artă ca repetiție nelimitată a anumitor tipare aparținând trecutului, ca o continuare firească a experienței acumulate.

Leadership: Optezi pentru utilizarea unei „rezistențe de intrare” de valoare mare sau de valoare mică?

În ceea ce privește legătura artei cu leadershipul, focalizându-ne atenția numai asupra acelui concept mai cuprinzător al logicii care contribuie la asigurarea obiectivității și corectitudinii rezultatelor obținute prin actul creației, susținem nemijlocit existența unei relații de reciprocitate între două obiecte: unul al gândirii, celălalt al trăirilor, întrebuințate concomitent.

Dar întrebuințate în așa fel încât concluzia pe care o trag evaluatorii, în funcție de efectul a ceea ce poate fi considerat semnificativ și estetic, să confirme orientarea creatorului spre cultura calității, a naturaleței în exprimarea ideilor, poate chiar a transparenței, dar în special spre o cultură a inovației și perfecțiunii.

„Rezistența de intrare” de valoare mare sau mică utilizată în cadrul leadershipului, în procesul complex de înnoire al creației, corespunde formei de a judeca orice aspect din perspectiva științei situate între rațional și imaginar, împiedicându-te să produci o transmitere autentică a artei, și din perspectiva interiorității situată dincolo de limitele înțelegerii celorlalți, care îngreunează transmiterea învățăturilor proprii.

Rezistența este o măsură a forțelor de interacțiune dintre elementele de concepție și de sens atribuite creației, care pot să apară în cursul procesului de remodelare a propriei gândiri, integrându-se în mod stabil în configurația unui nou model de reprezentare a ceea ce vrei să transmiți.

A-ți însuși o gândire care poate fi aplicată în experiența de transformare a „întregului” înseamnă a dispune nu numai de o sumă de idei și valori de referință cu care să realizezi comparații și poziționări în raport cu sinele și cu lumea, prin intermediul creației. Ci înseamnă ca acestea să aibă mai ales o aplicativitate practică în viața reală.

Arta este drumul parcurs de la filosofie la creație spre înseși rădăcinile fenomenului numit "joc de hazard al ofertei și al cererii" în sensul constituirii unei atitudini a spiritului care proiectează asupra lumii o strălucire proprie.

Hățurile egal întinse ale celor doi armăsari vizează cele două operații de întreținere ale capacității de creație: gândirea logică și imaginația.

Leadershipul nu este o proiecție a imaginarului ce stimulează evoluția pe care mintea omului o creează spre a evada departe de realitatea autoimpusă. El cere o anumită logică în acele raționamente care generează acțiuni îndreptate spre refacerea, menținerea, respectiv dezvoltarea unei anumite mentalități, unei anumite laturi a personalității. Îți dă niște coordonate și te ghidează spre o nouă experiență a exprimării de sine.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/haturile-egal-intinse-ale-celor-doi-armasari.html